

Forfatter: Harriet Vilhelmine Bentzon, 1861-1945

Titel: Udrag fra BREV TIL: Drachmann, Andreas Georg FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1862-08-13)

Citation: Harriet Vilhelmine Bentzon, 1861-1945: "Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem", i *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem*, Gyldendalske Boghandel - Nordisk, s. 22. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991800-000-shoot-idm140619130910864.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Da Tante fik Dit Brev igaar erfarede jeg deraf at Du praiede mig for et Svar paa dit Brev til mig og at du bad mig om at svare paa Tantes Brev angaaende om Erna skulde komme herud. Hvad det første angaaer saa maa jeg ærligt og oprigtigt tilstaae at jeg næsten havde glemt at svare derpaa, men paa den anden Side har jeg rigtignok heller ikke havt den bedste Tid dertil; jeg har nemlig næsten en hel Uge i Træk været paa Farten, i Frederiksborg, i Gurre, ved Grib Søe, paa en Fodtour til Helsingør over Skotterup og Snekkersten og fra Helsingør tilbage til Fredensborg over Gurre, samt paa en Mængde Roe- og Fiske-Toure med Edmond Bournonville som ogsaa var med os i Forgaars ved Grib Søe. Den prosaiske Blaae har jeg lykkelig og vel modtaget og jeg takker Dig mange Gange for den, men tillige kan jeg ogsaa forsikre Dig om at jeg nok skal vide at holde den rette og gyldne Middelvei som Du anviste mig i Dit Brev; jeg troer at jeg kan sige at jeg ikke er saa rutten med Penge som man maaske vilde troe; til mit eget Brug anvender jeg aldrig mange; men naar jeg seer at jeg kan mere eller hjælpe en Anden, da lader jeg maaske ofte min Pung staae temmelig vidt aaben. En tredie Grund som har bevæget mig til at være lidt uefterretlig med mit Svar er denne, at jeg havde troet at høre Lidt fra Moder eller Erna og saaledes skjære Alt over een Kam idet jeg i et Brev til En af Eder baade svarede paa Dit og takkede for Deres. Hvad det Andet angaaer da skulde jeg hilse Dig mange Gange fra Tante og sige at Erna altid var velkommen hvilken Dag og paa hvilken Tid hun kom, og at hun nok skulde skaffe Plads til hende naar hun vilde tage til Takke med en haard Madrads; angaaende dette kunde jeg nu strax forsikre hende at der Intet var i Veien fra Ernas Side, da vi aldrig laae paa andre end haarde derhjemme, og selv om vi havde været vandte til Edderdunsdyner, vilde Fredensborgs deilige Natur og bløde Grønsvær yde en saadan Vederkvægelse om Dagen at man nok vilde tage til Takke om Natten med et haardere Leie end sædvanlig. Dersom hun nu vilde skynde sig lidt herud kunde hun ogsaa træffe Marie Holmsted ¹ som først reiser paa Løverdags, og da Henriette jo desuden er her vil hun jo ikke komme til at savne Selskab. Jeg tænker at jeg snart gaaer mig en lilles. 23Tour ned til Helsingør for at see til de Smaae førend de reise, jeg er nemlig bleven en saa god Fodgænger at en Dagsmarsch paa 4—5 Mile slet ikke generer mig. Jeg beder Dig endelig til Slutning at hilse Alle derhjemme fra mig, Du selv hilses desuden mange Gange fra